

وزیر آموزش و پرورش:

«**امتحانات نهایی، متناسب با شرایط هر استان برگزار می شود**

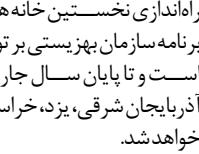

وزیر آموزش و پرورش اعلام کرد: در صورت فراهم نشدن امکان برگزاری امتحانات نهایی چهار استان درگیر شرایط جنگی تا ۱۵ شهریور، آزمون‌ها به‌صورت داخلی و بسا اختیار معلمان برگزار خواهد شد. به گزارش ایسنا، علیرضا کاظمی گفت: زمان برگزاری امتحانات نهایی متناسب با شرایط هر استان تعیین می‌شود و تصمیم‌گیری در این زمینه در ستاد عالی آزمون‌ها و با مشارکت وزارتخانه‌های علوم و بهداشت، سازمان سنجش و معاونان آموزشی انجام شده‌است. کاظمی افزود: حدود یک میلیون و ۵۰۰ هزار دانش‌آموز در امتحانات نهایی شرکت می‌کنند که نزدیک به ۱۰ درصد آنان در چهار استان دارای شرایط خاص حضور دارند. وی تأکید کرد: تعویق امتحانات همه‌استان‌ها تصمیم منطقی نبود، زیرا ۹۰ درصد دانش‌آموزان امتحانات شرکت‌در آزمون‌ها را دارند و توقف سراسری امتحانات می‌توانست مشکلات گسترده‌ای برای نظام آموزشی ایجاد کند.

□□□

خانه هنرمندان دچار معلولیت راه‌اندازی می‌شود

معاون امور توانبخشی سازمان بهزیستی کشور با اشاره به طرح توسعه خانه‌های هنر فراگیر برای هنرمندان دچار معلولیت در کشور، گفت: پس از

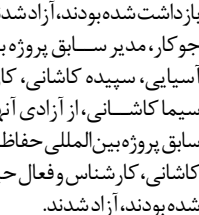

راه‌اندازی نخستین خانه‌هنر فراگیر در استان اصفهان، برنامه‌سازمان بهزیستی بر توسعه این الگو در سایر استان‌ها است و تا پایان سال جاری، چهار خانه در استان‌های آذربایجان شرقی، یزد، خراسان رضوی و تهران راه‌اندازی خواهد شد. به گزارش سازمان بهزیستی کشور، فاطمه عباسی بابیان اینکه خانه‌هنر فراگیر بر مبنای اصول کنوانسیون حقوق افراد دارای معلولیت (CRPD) و سیاست‌های عدالت فرهنگی طراحی شده‌است، افزود: این مجموعه بستری برای آموزش، تولید، عرضه آثار هنری و تعامل میان هنرمندان دارای معلولیت و سایر هنرمندان جامعه فراهم می‌کند و تلاش دارد با حذف موانع فیزیکی، ارتباطی و نگرشی، زمینه حضور مؤثر و پایدار هنرمندان را فراهم سازد. عباسی تصریح کرد: خانه هنر فراگیر، خانه‌ای ویژه افراد دارای معلولیت است که به معنای جداسازی نیست؛ بلکه خانه‌ای برای همه هنرمندان است که موانع حضور و مشارکت هنرمندان دارای معلولیت را از میان برداشته است. در این فضا، معیار اصلی، کیفیت، خلاقیت و ارزش هنری آثار است، نه محدودیت‌های فردی هنرمندان.

□□□

هومن جوکار و سپیده کاشانی آزاد شدند

هومن جوکار، مدیر سابق پروژه بین‌المللی حفاظت از یوز پلنگ آسیایی، و سپیده کاشانی، کارشناس و فعال حیات‌وحش، که ۱۰ تیر

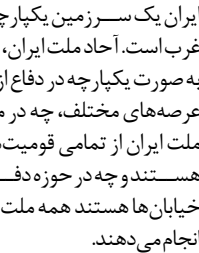

بازداشت شده بودند، آزاد شدند. حجت کرمانی، وکیل هومن جوکار، مدیر سابق پروژه بین‌المللی حفاظت از یوز پلنگ آسیایی، سپیده کاشانی، کارشناس و فعال حیات‌وحش و سیما کاشانی، از آزادی آنها خبر داد. هومن جوکار، مدیر سابق پروژه بین‌المللی حفاظت از یوز پلنگ آسیایی، و سپیده کاشانی، کارشناس و فعال حیات‌وحش، که ۱۰ تیر بازداشت شده بودند، آزاد شدند. این دو فعال شناخته‌شده حیات‌وحش کشور پیش از این نیز در سال ۱۳۹۶ بازداشت و در فروردین ماه سال ۱۴۰۲ مشمول عفو عمومی شده بودند، اما در جریان اقدامات نظارتی در ابتدای ماه جاری مجدداً در تهران همراه با ضبط وسایل الکترونیکی دستگیر شدند. تا زمان اعلام خبر آزادی، هیچ‌گونه جزئیات یا اتهام رسمی تأییدشده‌ای از سوی مراجع قضایی در باره علت بازداشت موقت چندروزه آن‌ها رسانه‌ای نشده‌است. با پایان مراحل اداری، این زوج کارشناس حیات‌وحش آزاد شده و به آغوش خانواده خود بازمی‌گردند.

□□□

پاپی زاده خبر داد: استقرار نیروهای بسیجی و داوطلب مردمی در استان‌های جنوبی

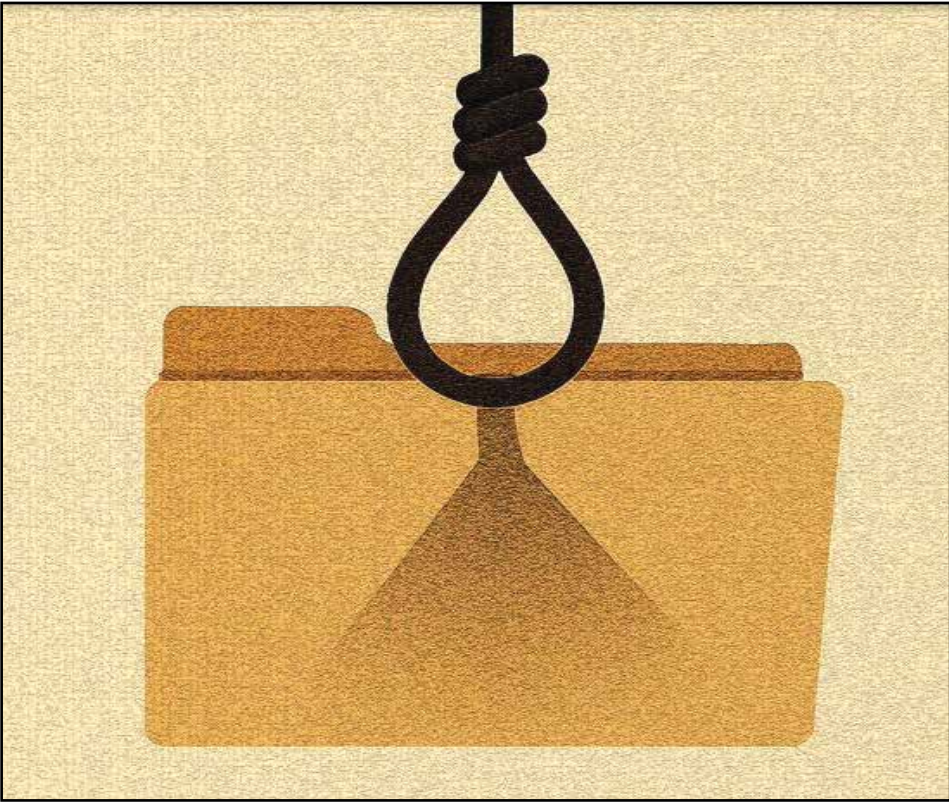
نماینده دزفول در مجلس شورای اسلامی درباره حمله اخیر آمریکا به زیرساخت‌هاییکه این حملات دیگر جنگ با مردم محسوب می‌شود، گفت:

ایران یک سرزمین یکپارچه از جنوب تا شمال و از شرق تا غرب است. احاد ملت ایران، از هر قومیتی، منطقه و استانی، به صورت یکپارچه در دفاع از کشور تلاش می‌کنند. در عرصه‌های مختلف، چه در میدان نبرد که فرزندان همه ملت ایران از تمامی قومیت‌ها در مرزهای کشور مستقر هستند و چه در حوزه دفاع از امنیت داخلی کشور که خیابان‌ها هستند همه ملت یک‌صدا وظیفه دفاعی خود را انجام می‌دهند. عباس پاپی زاده در گفت‌وگو با خبرنگار ایلا، اظهار کرد: من خودم، به عنوان کسی که در استان خوزستان، یک استان مرزی و جنوبی، حضور دارم، شاهد هستم که تیپ‌های رزمی داوطلبانه‌ای با بسیج مردمی از سایر استان‌ها شلک گرفته‌اند و از استان‌هایی مانند اصفهان، سمنان و یزد در خوزستان مستقر و در حال کمک هستند، زیرا خوزستان را وطن خود می‌دانند. همین اتفاق در بوشهر هم رخ داده‌است. از سایر استان‌ها نیروهای رزمی، بسیجی و داوطلب مردمی در بوشهر، خوزستان و هرمزگان مستقر هستند و نیروهای دفاعی کشور از همه مناطق ایران اکنون در استان‌های جنوبی حضور دارد و جانانه ایثار می‌کنند و جان خود را طبق اخلاص گذاشته‌اند، زیرا جایی جای ایران را خاک مادری خود می‌دانند. شاید فقط نام استان‌ها با یکدیگر متفاوت باشد، اما ایران، ایران است.

«**کامبیز نوروزی**» در نقد جرم‌انگاری با واژه‌های مبهم در بخشنامه جدید وزرات اطلاعات:

نهاد امنیتی مرجع تشخیص جرم نیست

یک قانون کیفری مبهم، یک فهرست امنیتی و هزاران کاربری که باید پیش از فرستادن فیلم یا بازنشر خبر پرسند آیا در حال استفاده از حق آزادی بیان‌اند یا قدم گذاشتن در مسیر یک پرونده کیفری. وزارت اطلاعات در بخشنامه‌ای که ۲۲ تیر ۱۴۰۵ منتشر شد، ۴۴ شبکه، ۶۱ فرد با عنوان «انسان‌رسانه» و ۳۱۰ صفحه مجازی را مصداق «معاند» معرفی کرد؛ فهرستی که بر پایه تبصره ماده ۴ قانون «تشدید مجازات جاسوسی و همکاری با رژیم صهیونیستی و کشورهای متخاصم علیه امنیت و منافع ملی» تنظیم‌شده و ارسال فیلم، تصویر یا اطلاعات به مصادیق اعلام‌شده رادر صورت نبود مجازات شدیدتر، مستوجب حبس تعزیری درجه پنج و انفصال دائم از خدمات دولتی و عمومی می‌داند.

مسئله فقط گستردگی فهرست نیست؛ پس‌ای جایی‌مرز میان نهاد امنیتی و مرجع قضایی در میان است. وزارت اطلاعات شبکه‌های متعلق به اسرائیل، رسانه‌های برون‌مرزی و نام‌روznامه‌گروهان و کنشگران سیاسی ومدنی رادر فهرست آورده‌است. خودفهرست هم از بی‌دقتی بی‌نصیب نمانده؛ نام «رادبوزمانه» دو بار تکرار شده و عنوان‌ها نشانی‌هایی دیده‌می‌شود که روشن نیست با چه معیار حقوقی و طی چه فرآیند قابل اعتراضی «معاند» تشخیص داده شده‌اند. نامه وزارت اطلاعات تاریخ ۱۳ اردیبهشت را دارد، اما پیش از دو ماه بعد منتشر شده؛ بی‌آنکه معلوم باشد شهروندان از چه زمانی باید خود را بان تطبیق می‌دهادند.

در چنین وضعی، مفاهیمی مانند «رویکرد معاندانه»، «محتوای برخلاف امنیت ملی» و «انسان‌رسانه» که در متن این تبصره قانون آمده به جای روشن کردن مرز جرم، میدان تفسیر را بازتر می‌گذارند؛ هم در قانونی که نتیجه‌اش می‌تواند حبس و محرومیت دائمی از خدمات عمومی باشد. اعتراض صدیقه وسمقی به قرار گرفتن نامش در این فهرست نیز این پرسش را دوباره پیش کشید که آیا یک دستگاه امنیتی می‌تواند پیش از رسیدگی قضایی، اشخاص و رسانه‌ها را در مظان اتهام بگذارد و ارتباط شهروندان با آنها را در معرض تعقیب کیفری قرار دهد؟

به همین بهانه کامبیز نوروزی، حقوقدان و فعال رسانه‌ای، گفت وگو کرد؛ می‌او تأکید می‌کند حتی اگر حمایت برخی افراد یا رسانه‌ها از دشمن آشکار باشد، «تشخیص نهایی باید قضایی باشد» و وزارت اطلاعات نمی‌تواند جای دادگاه بنشیند و رأسادر باره با آنها را در معرض تعقیب کیفری قرار دهد؟

بهمن پهلوانی، کارشناس و فعال حیات‌وحش و سیما کاشانی، از آزادی آنها خبر داد. هومن جوکار، مدیر سابق پروژه بین‌المللی حفاظت از یوز پلنگ آسیایی، و سپیده کاشانی، کارشناس و فعال حیات‌وحش، که ۱۰ تیر بازداشت شده بودند، آزاد شدند. این دو فعال شناخته‌شده حیات‌وحش کشور پیش از این نیز در سال ۱۳۹۶ بازداشت و در فروردین ماه سال ۱۴۰۲ مشمول عفو عمومی شده بودند، اما در جریان اقدامات نظارتی در ابتدای ماه جاری مجدداً در تهران همراه با ضبط وسایل الکترونیکی دستگیر شدند. تا زمان اعلام خبر آزادی، هیچ‌گونه جزئیات یا اتهام رسمی تأییدشده‌ای از سوی مراجع قضایی در باره علت بازداشت موقت چندروزه آن‌ها رسانه‌ای نشده‌است. با پایان مراحل اداری، این زوج کارشناس حیات‌وحش آزاد شده و به آغوش خانواده خود بازمی‌گردند.

رئیس شورای استان هرمزگان، از سه نوبت قطعی روزانه برق در دمای ۴۰ تا ۵۰ درجه خوزستان خبر داد و گفت: تنش آب در غرب هرمزگان از قبل انقلاب وجود داشته و با حمله به تأسیسات آبى تنش‌ها افزایش می‌یابد. در جنگ ۱۰۰ روزه در اسکله‌های شرق هرمزگان دچار آتش‌سوزی شدند. تونل‌هایی که زده‌اند متأسفانه شاهراه‌های اصلی و مسیر ترانزیت کالاهای مورد نیاز مردم است. در سیریک آتش‌بسی احساس نکردیم چون هر شب مورد اصابت قرار می‌گرفت.

عباس جمال‌الدینی، در گفت‌وگو با دیدبان ایران با اشاره به اینکه وضعیت جنوب خوب نیست، گفت: «هر شب بمباران‌ها ادامه دارد و طی دو، سه روز گذشته زیرساخت‌های مورد حمله قرار گرفته‌است. پل‌هایی که عمدتاً دسترسی به مرز استان دارد را زده‌اند. به آب‌شیرین‌کن گنجی در غرب شرق جاسک حمله کردند. این آب‌شیرین‌کن تقریباً ۳ هزار تا ۳۵۰۰ متر مکعب ظرفیت تولید روزانه داشت و حدود ۱۵ تا ۲۰ روستای غرب جاسک را آبرسانی می‌کرد.» وی، با اشاره به اینکه بخش غربی استان بیشترین تنش آب را دارد، افزود: «در این بخش سد جگین را داریم که بیشترین آب شرق و خود جاسک را تأمین می‌کند. اما آب‌شیرین‌کنی که مورد حمله قرار گرفته است در غرب جاسک مانند سیریک است که همیشه دچار تنش آبى هستند. در ایام آتش‌بس هم دو مخزن آب شهرستان سیریک را زدند. البته انتقال آب را انجام دادند. تنش آبى در این منطقه از قبل انقلاب وجود داشته و قطعاً با این حملات شرایط بدتر هم می‌شود.»

رئیس شورای استان هرمزگان ادامه داد: «منظورم از تنش آبى این است که بعضاً هر ۴۰ روز یکبار به هر روستا آب می‌رسد. با این اتفاق و حمله به آب‌شیرین‌کن گنجی قطعاً ۴۰ روز به ۶۰ روز می‌رسد تا از سیریک با جاسک بتواند آب تأمین کرده و به روستاهام منتقل کنند. مردم خود را با این وضعیت وفق داده‌اند. این وضعیت حاصل سال‌هایی توجهی است. یک پروژه‌ها در جاسک و سیریک اجرا شد که از نبود آب تنش آبى رسیدند. در این مدت مشکل همین بوده و مردم هم هر ۳۰ یا ۴۰ روز که آبرسانی می‌شود مخازن بزرگ یز زمینی که برای خود تعبیه کردند را بر می‌کنند. بعضاً این مخازن غیر بهداشتی و غیر استاندارد

علیه ایران وارد جنگ شده‌اند حمایت کنند، این رفتار هادر تمام نظام‌های حقوقی به‌عنوان جرایم سنگین تعریف می‌شوند؛ اما این قانون، با وجود پرداختن به چنین موضوعاتی، ایرادهای جدی دارد و خود این قانون، از نظر کارشناسی و مفاهیمی که در آن به کار رفته، بسیار قابل نقد است.

از سوی دیگر، تشخیص اینکه یک فرد، حزب یا رسانه از دشمن متخاصم حمایت می‌کند یا در جنگ علیه ایران در کنار دشمن قرار گرفته است، یک امر قضایی است. تشخیص اینکه فردی جاسوسی کرده است یا نه نیز باید در فرآیند قضایی انجام شود. ممکن است در مواردی رفتار یک فرد یا شبکه تلویزیونی بسیار آشکار باشد و آن رسانه صریحاً از دشمنی که در حال جنگ علیه ایران است حمایت کند،

اما حتی در چنین شرایطی نیز تشخیص نهایی نیازمند رسیدگی قضایی است. از این جهت، واگذاری کردن تعیین مفهوم «معاند» به یک دستگاه اجرایی و غیرقضایی محل اشکال است؛ به ویژه اینکه خود کلمه «معاند» نیز از نظر حقوقی تعریف دقیق و روشنی ندارد.

من مشخصاً متقدم برخی از شبکه‌های فارسی‌زبان در جنگ اخیر آشکار حامی رژیم اسرائیل بودند و این حمایت را

نیز آمده است که در شبکه‌های اجتماعی صفحه‌دارندگان این افراد مرتکب جاسوسی شده‌اند یا از دشمن متخاصم حمایت کرده‌اند، باید برای آنها پرونده تشکیل شود و در موردشان تصمیم قضایی گرفته شود. وزارت اطلاعات با همه‌اهمیتی که دارد، مرجع قضایی نیست و نمی‌تواند رأسادر باره مجرم بودن افراد یا رسانه‌ها تصمیم بگیرد. این موضوع از آن جهت نیز اهمیت دارد که افرادی که در شبکه‌های اجتماعی این اشخاص عضو هستند، مطالب آنها را دنبال می‌کنند یا با صفحات آنها ارتباط دارند، ممکن است با پرونده کیفری مواجه شوند. بنابراین نمی‌توان تعیین چنین مصادیقی را صرفاً به یک نهاد اجرایی سپرد.

در تبصره اِین قانون از اصطلاح «انسان رسانه» استفاده شده است.

آیا با چنین تعریفی ممکن است هر شهروندی که در شبکه‌های اجتماعی درباره جنگ، عملکرد حکومت یا سیاست‌های جاری کشور اظهار نظر می‌کند، مشمول این قانون شود؟ مرز میان انتقاد، بیان نظر و حمایت از دشمن چگونه باید مشخص شود؟ اگر کسی مبلغ دولتی باشد که به خاک ایران حمله کرده است، رفتار او می‌تواند قابل تعقیب کیفری باشد؛ اما باز هم این دادگاه است که باید در این مورد تصمیم بگیرد، نه یک مرجع اجرایی.

اصطلاح «انسان رسانه» نیز یک واژه ابداعی و بسیار بی‌معناست. رسانه یک مفهوم مشخص دارد و انسان نیز مفهوم دیگری دارد. اکنون در ایران بیش از ۴۰ میلیون نفر کاربر تلگرام و طبق برخی برآوردها حدود ۳۰ میلیون نفر کاربر اینستاگرام هستند. آیا می‌توان همه این افراد را «انسان رسانه» دانست و مشمول مقررات رسانه‌ای یا کیفری قرار داد؟

متأسفانه مجلس دیدگاه درستی درباره مفهوم رسانه و آزادی بیان ندارد. اگر کسی منتقد است، اما در چارچوب منافع ملی صحبت می‌کند، این فرد مشمول حق آزادی بیان است. اگر آن از دشمن حمایت می‌کند و نه مبلغ حمله نظامی به خاک کشور است؛ بلکه صرفاً به سیاست‌های جاری انتقاد دارد.

باین حال، در این قانون از عبارت کلی «رویکرد معاندانه» استفاده شده است. این عبارت روشن نیست. «رویکرد معاندانه» دقیقاً به چه معناست و با چه معیارهایی تشخیص داده می‌شود؟ در حقوق کیفری، جرم باید دارای ارکان مشخصی باشد. یکی از این ارکان، رکن قانونی است. یعنی قانون باید به روشنی تعیین کرده باشد چه رفتاری جرم است. رکن دیگر، رکن مادی است، یعنی باید مشخص باشد فرد دقیقاً چه عملی انجام داده است. برای مثال، در جرم سرقت مسلحانه باید معلوم باشد سرقت با سلاح انجام شده است. رکن دیگر نیز سوءنیت یا همان قصد مجرمانه است.

عبارت‌هایی مانند «رویکرد معاندانه» این ویژگی‌ها را ندارند و رفتار مجرمانه را به روشنی مشخص نمی‌کنند. انتخاب چنین کلماتی از سوی نمایندگان مجلس، بخشی به دلیل ناآگاهی و دانش نا کافی در زمینه حقوق رسانه و حقوق کیفری است و احتمالاً بخشی نیز ناشی از این تمایل است که فضای گردش اطلاعات در کشور تاحداکثر ممکن محدود شود.

با توجه به ابهام‌های این قانون و فهرستی که وزارت اطلاعات منتشر کرده است، شهروندان برای اظهار نظر در شبکه‌های اجتماعی باید چه ملاحظاتی داشته باشند؟ افراد چگونه می‌توانند مخالفت با انتقاد خود را بیان کنند، بدون آنکه با مجازات کیفری مواجه شوند؟ آیا اساساً می‌توان راهکار روشنی در این زمینه ارائه کرد؟

زمانی می‌توان توصیه مشخصی ارائه کرد که قاعده‌ای وجود داشته باشد. برای مثال، در راندنگی وقتی قواعد روشن است، می‌توان توصیه کرد که با سرعت غیرمجاز حرکت نکنید، گردش به چپ ممنوع انجام ندهید و اگر خوابانده‌ای، آید، خودرو را

همین دیشب در تلویزیون ایران فردی دونفر از رؤسای جمهور اسبق کشور را «متناقض» خطاب می‌کرد. رسانه‌هایی نیز وجود دارند که فهرست ترور اشخاص خارجی را منتشر می‌کنند. این رفتارها همگی می‌توانند قابل تعقیب کیفری باشند، اما کسی با آنها کاری ندارد

موقوف کنید، استراحت کنید و بعد دوباره حرکت کنید اما وقتی هیچ قاعده روشنی وجود ندارد، عملاً پیشنهاد یا توصیه دقیقی نیز نمی‌توان ارائه کرد. متأسفانه در سیاست کیفری ایران، برخورد با اشخاص افراد و جریان‌ها تقریباً می‌توان گفت فاقد قاعده مشخص است. برای نمونه، همین دیشب در تلویزیون ایران فردی دونفر از رؤسای جمهور اسبق کشور را «متناقض» خطاب می‌کرد. رسانه‌هایی نیز وجود دارند که فهرست ترور اشخاص خارجی را منتشر می‌کنند. این رفتارها همگی می‌توانند قابل تعقیب کیفری باشند، اما کسی با آنها کاری ندارد. از طرف دیگر، افرادی هستند که همه قواعد حقوقی و اخلاق حرفه‌ای رسانه را رعایت می‌کنند، اما باز هم برایشان مشکل ایجاد می‌شود. بنابراین قاعده ثابت و قابل پیش‌بینی‌ای وجود ندارد که بتوان بر اساس آن به شهروندان گفت چه رفتاری حتماً من است و چه رفتاری نیست.

تنها توصیه عملی‌ای که شاید بتوان مطرح کرد این است که اگر کسی می‌خواهد امنیتش به‌مخاطره نیافتد، در لایک کردن یا کامنت گذاشتن، به‌خصوص در برخی صفحاتی که شهرت دارند یا دولت‌های خارجی می‌همکاری می‌کنند، احتیاط کند یا از این کار خودداری کند. این احتیاط ممکن است تا اندازه‌ای موجب حفظ امنیت فرد شود، اما راه‌حل حقوقی محسوب نمی‌شود. در مجموع، این نوع نگاه به فضای گردش اطلاعات کاملاً خلاف حقوق اساسی ملت و مغایر اصل آزادی بیان است و فضای عمومی کشور را مغشوش و غیر قابل پیش‌بینی می‌کند.

یکی دیگر از انتقادهای این قانون، نحوه تصویب و اطلاع‌رسانی در باره آن است. این قانون با سرعت زیادی در مجلس مطرح و تصویب شد و حتی بسیاری از فعالان رسانه‌ای و شهروندان به‌درستی متوجه نشدند که چه زمانی شورای نگهبان آن را تأیید کرده و از چه تاریخی لازم‌الاجرا شده است. تصویب سریع قوانین کیفری و بی‌اطلاعی جامعه از جزئیات آنها چه پیامدهایی دارد؟ معمولاً طرح‌هایی که نمایندگان مجلس ارائه می‌کنند از سطح کارشناسی بالایی برخوردار نیستند. اگر اشتباه نکنم، این قانون پس از جنگ ۱۲ روزه با سرعت در مجلس تصویب شد. در نتیجه، هیچ کارشناس درست و کافی در باره آن انجام نشد و انگیزه‌های سیاسی نیز در تصویب آن بسیار پررنگ بود.

بخش‌هایی از این قانون خلاف حقوق اساسی ملت است. متأسفانه این شیوه قانون گذاری در ایران باعث شده است کیفیت قوانین به‌شدت تنزل پیدا کند. چنین قوانینی نه تنها موجب آرامش و نظم جامعه نمی‌شوند، بلکه خودشان نظم، آرامش و امنیت حقوقی جامعه را نیز مختل می‌کنند

است. اگر مخازن آنها پیش از آبرسانی خالی شود مجبورند که از بازار آزاد آب تهیه کنند و آب را تا نقری بخردند. باز دن آب‌شیرین‌کن گنجی قطعاً وضعیت آب در غرب استان هرمزگان وخیم‌تر می‌شود.»

تول مسیر ترانزیت کالاها را زده‌اند

او با تأکید بر اینکه طی دو شب تقریباً ۶۰۰ پل راست بندر عباس، مسیری که به سمت استان فارس است را زدند، گفت: «به تونل گلوگاه که از بندر عباس به سمت سیرجان می‌رود دسترسی به تأسیسات آبى تنش‌ها افزایش می‌یابد. در جنگ ۱۰۰ روزه در اسکله‌های شرق هرمزگان البته برای بازگشایی این اقداماتی صورت گرفته است. حتی مسیرهای جایگزین برای پل‌هایی که مورد اصابت قرار گرفته را مشخص کرده‌اند. اما باز گشایی تونل گلوگاه سخت بود که به سرعت در حال انجام است. اما متأسفانه به دلیل حجم ترددی که از تونل‌ها وجود داد تأثیر بسزایی در حمل و نقل مایحتاج مردم و انتقال تدارکات دارد. این تونل‌ها شاهراه‌های اصلی هستند. متأسفانه دو پل در رودان استان هرمزگان که به سمت کرمان است را زدند. راه‌فراقی آن باز شده و تردد در جاده خاکی انجام می‌شود.»

جمال‌الدینی با اشاره به سیریک گفت: «گرافه گویی نیست اگر بگویم این شهرستان در شرایط جنگی و حتی آتش‌بس هر شب مورد اصابت قرار می‌گرفت و متأسفانه آتش‌بسی احساس نکردیم.»

رئیس شورای استان هرمزگان، از سه نوبت قطعی روزانه برق در دمای ۴۰ تا ۵۰ درجه خوزستان خبر داد و گفت: تنش آبى در غرب هرمزگان از قبل انقلاب وجود داشته و با حمله به تأسیسات آبى تنش‌ها افزایش می‌یابد. در جنگ ۱۰۰ روزه در اسکله‌های شرق هرمزگان دچار آتش‌سوزی شدند. تونل‌هایی که زده‌اند متأسفانه شاهراه‌های اصلی و مسیر ترانزیت کالاهای مورد نیاز مردم است. در سیریک آتش‌بسی احساس نکردیم چون هر شب مورد اصابت قرار می‌گرفت.

عباس جمال‌الدینی، در گفت‌وگو با دیدبان ایران با اشاره به اینکه وضعیت جنوب خوب نیست، گفت: «هر شب بمباران‌ها ادامه دارد و طی دو، سه روز گذشته زیرساخت‌های مورد حمله قرار گرفته‌است. پل‌هایی که عمدتاً دسترسی به مرز استان دارد را زده‌اند. به آب‌شیرین‌کن گنجی در غرب شرق جاسک حمله کردند. این آب‌شیرین‌کن تقریباً ۳ هزار تا ۳۵۰۰ متر مکعب ظرفیت تولید روزانه داشت و حدود ۱۵ تا ۲۰ روستای غرب جاسک را آبرسانی می‌کرد.» وی، با اشاره به اینکه بخش غربی استان بیشترین تنش آب را دارد، افزود: «در این بخش سد جگین را داریم که بیشترین آب شرق و خود جاسک را تأمین می‌کند. اما آب‌شیرین‌کنی که مورد حمله قرار گرفته است در غرب جاسک مانند سیریک است که همیشه دچار تنش آبى هستند. در ایام آتش‌بس هم دو مخزن آب شهرستان سیریک را زدند. البته انتقال آب را انجام دادند. تنش آبى در این منطقه از قبل انقلاب وجود داشته و قطعاً با این حملات شرایط بدتر هم می‌شود.»

رئیس شورای استان هرمزگان ادامه داد: «منظورم از تنش آبى این است که بعضاً هر ۴۰ روز یکبار به هر روستا آب می‌رسد. با این اتفاق و حمله به آب‌شیرین‌کن گنجی قطعاً ۴۰ روز به ۶۰ روز می‌رسد تا از سیریک با جاسک بتواند آب تأمین کرده و به روستاهام منتقل کنند. مردم خود را با این وضعیت وفق داده‌اند. این وضعیت حاصل سال‌هایی توجهی است. یک پروژه‌ها در جاسک و سیریک اجرا شد که از نبود آب تنش آبى رسیدند. در این مدت مشکل همین بوده و مردم هم هر ۳۰ یا ۴۰ روز که آبرسانی می‌شود مخازن بزرگ یز زمینی که برای خود تعبیه کردند را بر می‌کنند. بعضاً این مخازن غیر بهداشتی و غیر استاندارد

مسئولان اصلاحپیکر خسارت لنج‌هاینستند

او در پاسخ به این سوال که آیا دولت و مسئولان درباره